

POSTANOWIENIE

Dnia 10 października 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Płóciennik

w sprawie **C. M.**

skazanego z art. 212 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 10 października 2023 r.,

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania orzeczenia

postanowił
wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Golubiu – Dobrzyniu z dnia 30 grudnia 2021 r., sygn. akt II K 83/18, utrzymanym w mocy orzeczeniem Sądu Okręgowego w Toruniu z dnia 25 stycznia 2023 r., sygn. akt IX Ka 608/22, C. M. został skazany na karę grzywny w wymiarze 150 stawek, przy ustaleniu wysokości jednej stawki na 10 złotych. Ponadto wyrokiem tym orzeczono od skazanego na rzecz oskarżyciela prywatnego Ł. P. nawiązkę w wysokości 2.000 zł oraz rozstrzygnięto o podaniu wyroku do publicznej wiadomości. Opisanym wyrokiem uniewinniono także Ł. P. oskarżonego wzajemnie przez C. M.

W związku ze skierowaną do Sądu Najwyższego kasacją od wyroku Sądu odwoławczego, obrońca skazanego złożył wniosek o wstrzymanie wykonania orzeczenia, w zakresie związanym z przypisaniem skazanemu odpowiedzialności karnej i wynikającymi z tego konsekwencjami (pkt I, II, III, VII i VIII wyroku Sądu pierwszej instancji), przy czym wniosek ten w istocie nie został uzasadniony.

Na wstępie należy podkreślić, że samo wniesienie kasacji nie uzasadnia odstąpienia od zasady bezzwłocznej wykonalności prawomocnych orzeczeń. Konieczne jest bowiem zaistnienie wyjątkowych względów pozwalających na ustalenie, że wykonanie wyroku przed rozpoznaniem kasacji mogłoby spowodować dla skazanego wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki. Istnienia takich względów w rozpoznawanej sprawie obrońca skazanego jednak nie wykazał. Zaistnienie w sprawie uchybień, na które wskazuje obrońca skazanego w kasacji, nie jest na tyle oczywiste, by badanie sprawy przez pryzmat przesłanek określonych w art. 532 § 1 k.p.k. przesądzało o konieczności przełamania reguły bezzwłocznego wykonania prawomocnego wyroku, zwłaszcza wobec treści art. 523 § 2 k.p.k. i wynikających z niej ograniczeń związanych z wnoszeniem kasacji na korzyść.

Konkludując stwierdzić należy, że nie przesądzając ostatecznego rozstrzygnięcia kwestii zasadności kasacji, Sąd Najwyższy doszedł do przekonania, iż nie zachodzą wystarczające podstawy do zastosowania nadzwyczajnej instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k. i z tych względów orzekł, jak na wstępie.

[SOP]

[a!]